

Dos mesos i un dia al Nepal (XII)

text TONYO FIBLA

27-10-2008 Dilluns. Kukur Tihar, dia del gossos (continuació)

Anant cap al centre de la ciutat, venint de Thamel, la zona més turística, hi ha un déu ben curiós, al que li tinc una especial devoció (no sabeu vosaltres el dineral que porto a la boca): és el déu del queixals. Quan tens mal de queixals has d'anar a clavar-li una moneda. Està tot cobert de monedes. I és clar, al voltant del déu de la boca, està ple de dentistes i a l'aparador que dona al carrer estan exposades les ferramentes per a que tries. Pots anar provant-ne fins a trobar la boca que et va millor. També pots triar peces soltes. (Si a algú li fa escrúpol, que no mire la foto). De passada he vist dues festes. La primera, una festa newarí de cap d'any. Allí hi havia unes xiques vestides de kumari (deessa vivent) que posaven la tika a tots els assistents. A l'altra part de la plaça estaven repartint menjar i a un altre costat hi havia un escenari per a fer una exhibició de danses típiques. La segona festa era a la plaça del Durbar (palau) on cantaven cançons populars i unes dones ja entrades en anys ballaven.

Kathmandu està molt bonic. Està ja quasi tot il·luminat per a la festa de demà. Demà comencen els tres dies més importants del festival de Tihar, però a aquestes hores, són les nou, la ciutat està ja morta, no hi ha ningú pel carrer.

Quan apleguem a casa la mare de Bijay està preparant tires amb mala, la flor de color carabassa que adornarà les testeres de totes les portes de la casa.

El Festival de Tihar.

Les festes de Tihar, el festival de les llums, són unes de les més boniques de totes les festes hindús. En uns d'aquests dies adorem, cal fer el que toca, la deessa Laxmi, la deessa de patrimoni, dels diners. Durant el festival totes les cases a la ciutat i pobles es

decoren amb cresols encesos. Aquest festival se celebra en cinc dies que comencen des del tretzè dia de la lluna plena d'octubre. També es conegut el Tihar com 'Panchak Yama' que literalment significa 'els cinc dies del senyor del submon'.

El primer dia de Tihar, ahir, es coneix com Kag Tihar, dia dels corbs. El corb és un símbol de submon. Aquest dia, de bon matí abans que qualsevol membre de la casa comence a menjar, s'ofereix menjar als corbs, missatgers de la mort, en un plat ornat amb fulles.

El segon dia s'anomena Kukur Tihar, dia dels gossos. Un gos juga molts papers en la nostra societat. Tenim gossos a les nostres llars com a guardians de la casa i per extensió del submon. Així aquest dia es posa la tika, roja i gran, al front del gos i també una garlanda de flors, mala, al voltant del coll. Després de venerat el gos, se li dona un bon àpat.

El tercer dia s'anomena Laxmi puja, el dia en què s'adora la deessa. De bon matí la vaca es marcada amb la tika al cap i una garlanda envoltarà el seu coll. Una vaca, mare que fa llet, també simbolitza patrimoni i és l'animal més sagrat per a hindús.

Al vespre es fa la cerimònia d'adoració a Laxmi. Es netegen i es decoren les cases. Ha d'estar tot molt net per a rebre a la deessa. Es pinta l'entrada de la casa, la porta principal, amb fang roig i un cresol il·lumina l'accés. Es fa un sender des d'aquí fins al lloc on es troba la caixa dels diners i objectes de valor de la casa. Tots els nepalesos tenen una caixa on des de generació en generació es posen diners tots els anys quan veneren la deessa Laxmi. Aquests diners no s'utilitzen mai llevat d'emergència extrema. Ací es fa la puja, l'adoració. La casa sencera es decora amb tires de flors, mala, i cresols il·luminant portes i finestres, i la façana està plena de tires de llums que pengen des del terrat. Kathmandu està preciós amb totes les cases il·luminades.

Avui les xiques surten al carrer cantant una cançoneta, bidiram. Van de porta en porta i demanen una propina als amos de la casa. Van cantant petites frases de cinc síl·labes i repetint entre frase i frase bidiram. Demà ho faran el xics.

Els pescadors en peu de guerra contra el govern central

text REDACCIÓ

Asseguren que aguanten perquè no hi ha treball en terra. El sector pesquer està passant per una de les pitjors ratxes econòmiques de tota la seua història i el govern central, lluny d'ajudar-los, empitjora les coses. El balanç de l'any passat llança un saldo econòmic i en captures al seu favor, amb un augment considerable respecte a l'exercici 2008, però l'augment del preu del gasoli, ha tornat a buidar les butxaques dels pescadors. Ara la nova llei de pesca que prepara el govern espanyol, és la gota que desborda el got de la paciència de qui, mar endins, la tenen tota per a omplir les seues xarxes però fora se'ls esgota. Així en terra ferma, els taurons duen corbata i s'asseuen en escons.

LA NOVA LLEI DE PESCA SOSTENIBLE

La ministra de Medi ambient i Mitjà Rural i Mari, Elena Espinosa, ha assegurat que l'avantprojecte de Llei de Pesca Sostenible que elabora el Govern suposarà un "autèntic salt qualitatiu" per al sector, a l'articular l'activitat pesquera en el seu conjunt "sota el vector de la sostenibilitat". Espinosa va destacar durant la presentació de la nova llei que a aquest avanç se suma la modernització del sector a través de la I +D+i per a fer-lo més competitiu, així com el suport necessari per a afrontar l'actual context econòmic. La ministra va sostenir que el control de l'activitat pesquera i l'eliminació de la pesca il·legal es troben entre "els grans eixos" de l'acció pesquera del Govern i va assegurar que

l'objectiu del seu departament és assolir l'adopció de mesures homògenes de control en la Unió Europea contra els bucs de tercers països implicats en activitats il·legals. Pel que fa al reglament comunitari de mesures de control de la pesca il·legal, no documentada i no reglamentada, Espinosa va considerar necessari reforçar l'ordenament jurídic espanyol, "ja que, si bé disposa de moltes eines per a combatre l'activitat il·legal, ha d'incorporar els avanços significatius en aquesta matèria en l'àmbit internacional".

LA REALITAT EN EL MAR

La confraria de pescadors de Benicarló va capturar 220.858 quilos més de peix l'any passat que en 2008. L'augment es va traduir en 78.817 euros més de

El Benicarló cau a casa del líder

text i foto VICENT FERRER

3 SAGUNTINO: Vicente, Garcés, Villar, Fortes, Simi, Redondo, Joel, Pep, Morelló, Aitor (Folgado, min. 78) i Cristian.

0 BENICARLÓ: Guillamón, Raúl Mora, Oscar, Javi Flos, Víctor Esbrí, Dani, Borja, Anta (Rubén, min. 62), Abi (Pitu, min. 55), Raúl Martínez i Monti Váz-quez, min. 78).

ÀRBITRE: López de los Mozos Merino, del col·legi valencià, ajudat per Font Garrido y Andréu Alarcón. Ensenya tarja groga als locals Joel y Morelló; als visitants Raúl Mora, Dani i Monti.

GOLS: 1-0 min. 3, Morelló. 2-0 min. 40, Morelló. 3-0 min. 59, Aitor.

INCIDÈNCIES: Partit disputat el passat dissabte de vesprada en el Nou Camp de Morvedre davant 500 espectadors.

La lògica es va imposar i el líder es va desfer del Benicarló sense molts problemes, i si no van pujar més gols al marcador va ser per la gran actuació del porter Guillamón, que va realitzar parades molt bones, mentre que en els gols no va poder fer res per evitar-los. L'equip benicarló es va dedicar, un partit més, a discutir més

que a jugar com un equip, el que degrada la imatge del club i, amb està actitud, poc va poder fer. Cert és que després del descans va semblar que les coses anaven a canviar però va ser un miratge, fins que l'equip local va marcar el tercer gol. Aquest diumenge l'equip rebrà la visita del L'Alcora, equip al que es va guanyar a la primera volta.

David León guanya una cursa a Tortosa

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana es va celebrar la carrera ciclista de Tortosa amb un re-corregut de 65 quilòmetres amb tres ports de muntanya i final en l'últim, l'Ermite de Mig Camí de Tortosa.

Van participar noranta ciclistes de diferents categories, cadet, junior, Sub-23, elit, màster-30, veterà-40 i veterà-50, amb trofeu al primer de cada categoria. El CC Deportes Balaguer de Benicarló es va presentar amb sis ciclistes. El primer atac de la carrera el va protagonitzar Carlos Batiste, després s'escaparia un ciclista en solitari al que s'uniria Juan Antonio Balaguer en el quilòmetre 5. Tots dos començarien el primer port destacats, però allí va ser on els homes forts del grup trencaren les hostilitats per a agafar als escapats en el quilòmetre 25 i sobrepasar-los. A partir d'ací es quedaren un grup de cinc corredors al capdavant dels quals arribarien junts per a disputar el triomf en les dures rampes de Mig Camí. El grup perseguidor se seleccionaria encara més en el port de Com, on viatjaven els ciclistes benicarló, Sergio Pitarch, David León i José Julián Balaguer, que arribarien al peu de Mig Camí en aquest grup però ja sense opcions de disputar els llocs d'honor, excepte David que guanyaria en la categoria cadet.

Van finalitzar la prova 50 corredors.

Classificació:

28é Sergio Pitarch
32é David León y 1r cadet
33é José Julián Balaguer
43é Juan Antonio Balaguer
Iván León, eliminat
Carlos Batiste, eliminat
Alberto García, eliminat

El Benicarló AC guanya a Castelló i supera el golaveratge amb el Playas

text i foto REDACCIÓ

1 PLAYAS DE CASTELLÓN: Rafa, Jesús García, Kiko, Moi, Rubén; cinc inicial; Cassio, José Revert, Manolín, Cristian i Luis.

3 BENICARLÓ AC: Diogo, A. Vadillo, Valença, Leo, Diego Blanco; cinc inicial; Xapa, Lolo, Boi i Chicho.

GOLS: 0-1 min. 10, Chicho. 0-2 min. 37, A. Vadillo. 0-3 min. 39, A. Vadillo.

ÀRBITRES: Rabadán Sainz i Rodríguez García, del col·legi valencià, que ensenyaren tarja groga a Rubén, Cassio i Chicho.

INCIDÈNCIES: Partit disputat en el pavelló Ciutat de Castelló, davant 600 espectadors.

Des de sempre, els derbis provincials entre el Playas de Castelló i el Benicarló Aeroport Castelló sempre han estat molt igualats i els partits decidien per xicotets detalls. I, com no podia ser d'altra manera, el de la passada setmana no va distar massa de l'esdevenint fins a la data, encara que al final el resultat va ser més ampli d'allò esperat. Malgrat que els dos equips estaven necessitats de punts per afrontar amb més moral el pròxim tram de la competició, potser la motivació per eixir dels llocs de descens va ser el que va esperonar una mica més als jugadors benicarlandos durant els primers deu minuts. Així, no és d'estranyar que sigués l'equip que dirigeix Miki el que acabara amb el marcador

inicial i aconseguira inaugurar-lo gràcies a un gol de Chicho complida la primera meitat del primer temps. El Benicarló havia aconseguit el més difícil, que era trobar la debilitat d'una defensa, la playera, amb números bastant positius en el que va de temporada. Els del Baix Maestrat manaven en el marcador i això els donava confiança per buscar un segon gol al seu favor amb el qual anar-se'n al descans. Però no calia confiar-se perquè el Playas podia trobar la porteria rival en qualsevol aproximació i calia estar atent, molt atent, per no cedir aqueixa renda. Els minuts se succeïen i el Benicarló aguantava, impedit que els castellonencs posaren l'empat al Ciutat de Castelló abans d'anar-se'n al vestuari. I amb el 0-1 que campejava en aqueix moment es va arribar al descans. En la segona part, la situació no va variar massa. Les ocasions es succeïen en ambdues porteries, però ni els de Fran Torres ni els de Miki aconseguen que les seues jugades arribaren a bon port, encara que eren els benicarlandos els que tenien cert avantatge al seu favor. Els dos tècnics ja havien avisat durant la setmana que l'encontre anava a ser molt disputat i el xoc entre els dos representants provincials de la Divisió d'Honor no estava defraudant ningú. Va haver moltes ocasions de gol, però les bones accions en defensa, sobretot dels porters, les van desbaratar. Però va acabar sent l'equip del Baix Maestrat el que va acabar emportant-se el gat a l'aigua. I no només per avançar-se primer sinó perquè en el tram final del partit va aparèixer la figura del veterà Antonio Vadillo para deixar sentenciat el partit. El capità va marcar dos gols, un culminant una jugada i altre en un rebuig quan el Playas jugava amb porter-jugador, en els últims tres minuts de joc, deixant sense opcions de remuntar als castellonencs qui, atònits, veïen com el seu veïns s'emportaven el derbi.

El capità va marcar dos gols, un culminant una jugada i altre en un rebuig quan el Playas jugava amb porter-jugador, en els últims tres minuts de joc, deixant sense opcions de remuntar als castellonencs qui, atònits, veïen com el seu veïns s'emportaven el derbi.

El capità va marcar dos gols, un culminant una jugada i altre en un rebuig quan el Playas jugava amb porter-jugador, en els últims tres minuts de joc, deixant sense opcions de remuntar als castellonencs qui, atònits, veïen com el seu veïns s'emportaven el derbi.

La senadora del PP Andrea Fabra visitava la passada setmana la llotja de Benicarló

ve de la p gina anterior

beneficis per a les 30 barques que pertanyien en aqueixa data a la confraria. Però l'increment dels guanyos, no va arribar a les butxaques dels pescadors, sinó que es va quedar en el dels qui comercien amb el gasoli que abasteix les barques. D'altra banda, el preu al que es paga el peix és similar "al de fa 20 anys". Qui així parla és Salvador Orero, president de la confraria de Benicarló i de les de Castelló, i tan acostumat a pujar-se a una barca com a negociar en despatxos de tot el món per a millorar les condicions del sector. Orero rebutja de plànol les intencions del govern central perquè assegura que "vénen en mal moment. La UE està marcant les bases de la nova legislació comunitària i hem d'esperar". Si el govern central aprova ara una llei sense tenir en compte la normativa europea "ens podem trobar amb que no hem fet res", assegura.

Malgrat això, ha iniciat els contactes amb tots els partits polítics amb representació al Congrés i Senat per a intentar que escolten les seues reivindicacions. L'última en fer-ho ha estat la senadora del PP Andrea Fabra, qui visitava la passada setmana la llotja de Benicarló per a reunir-se amb representants de totes les confraries de la província de Castelló. Els pescadors li han demanat que s'augmente el grossor del fil de les xarxes de pesca per a les barques d'arrossegament per a garantir la seua resistència i l'augment de les captures en espècies i quantitat. Les intencions de l'estat són, segons explicava Orero "que les barques d'arrossegament utilitzen xarxes romboïdals de 50 metres de costat teixides amb fil de 3 mil·límetres, que no tenen resistència" i que a més provoquen que el forat de la xarxa

sigua massa gran. Amb aqueix patró "no es pescaria res i ells mateixos ho han pogut comprovar mitjançant els assajos que van realitzar". Així les coses "sembla que han entrat en raó i acceptaran que el fil siga de 5 mil·límetres". La importància d'aquest subtil matís radica que "es va canviar per evitar els descarts, però en realitat ens està perjudicant perquè ens lleva tota la pesca".

EL FUTUR DE LES LLOTGES

Un altre dels punts d'oposició dels pescadors són el futur de les llotges de peix. Fabra denunciava que existeixen contradiccions en la nova llei ja que "d'una banda se'ls lleven competències en inspeccions però per un altre es parla que poden imposar sancions si el peix no està en condicions". Segons la legislació valenciana, tot el peix que entre a port "ha de passar per la subhasta". Aquesta és una forma més de recaptació per als pescadors ja que "la confraria viu també del tant per cent que deixa el peix i l'ús del port", recordava Orero. Les intencions ara sembla que són l'eliminació de les subhastes en llotja.

LLOTJA SENSE ACABAR

Lluny dels complicats tràmits burocràtics el dia a dia dels pescadors benicarlandos passa per afrontar les nombroses despeses que tenen amb uns ingressos inestables. Sense anar més lluny, aquest mes pocs han estat els dies que han pogut eixir a pescar, obtenint beneficis que fluctuen entre els 70 i 150 euros per setmana. "Molt poc", reconeix Orero, qui desvetlla que si els treballadors aguanten és "pel poalet que s'emporten a casa cada dia". El tradicional repartiment de peix entre els membres de la tripulació i la posterior venda que fan del mateix, pot aportar uns beneficis diaris d'uns "15 euros, suficients perquè el treballador vaja fent", assegura Orero.

Pel que fa a les infraestructures, el patró major de la confraria denunciava que la llotja "encara està sense acabar perquè l'empresa que la va construir va fer fallida i la va deixar així", amb goteres i deficiències que els usuaris van capejant com poden. "Nosaltres igual hem d'anar a la mar per a fer que les nostres barques, que són les nostres empreses, siguen el més rendibles possibles", va sentenciar.

LLUM VERDA AL PASSEIG MARÍTIM SUD DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

El ministeri de Medi ambient ja pot iniciar les obres del Passeig Marítim Sud de Benicarló al disposar de tots els terrenys necessaris pel desenvolupament del projecte. El conveni signat la passada setmana entre representants de Turespaña i Costes, obre el camí a l'administració central, que d'aquesta manera ja pot disposar dels terrenys afectats del Parador de Turisme de Benicarló. L'últim escull apareixia al no respectar

Costes les al·legacions que va acceptar de Turespaña, i que demanava la reposició dels elements que desapareixeran amb les obres. El conveni que s'havia de signar entre ambdues entitats, no reflectia l'acord arribat, pel que el consistori es va veure obligat a intervenir en el conflicte. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, explicava que va afavorir "una reunió per desbloquejar el tema" que es va celebrar en el parador de Benicarló i a la qual van assistir representants de Costes, de Turespaña i del consistori benicarlando.

Allí, sobre el terreny, es va poder determinar exactament les afeccions que tindrà el Parador en les seues instal·lacions i el lloc on es realitzaran les reposicions. L'establiment hotel·ler, situat en primera línia de platja, veurà eliminada una part del seu jardí i de la pista de tennis. L'empresa va demanar a Costes "que les obres demolides es restituïren en altra zona".

BENICARLÓ AUGMENTA EL SEU PROVEÏMENT HÍDRIC

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ha aconseguit augmentar la seua quota hídrica fins a 3'1 hectòmetres cúbics. La Confederació Hidrogràfica del Xúquer s'ha mostrat sensible a les necessitats hídriques de la població, que des de l'any 1992 ve reclamant l'augment de la quota per a ús de la població. Fins al moment, Benicarló disposava de 1'1 hectòmetres cúbics a l'any "però tenim un consum molt per sobre d'eixos recursos", explicava el regidor de Medi ambient i Urbanisme, Antonio Cuenca. La dotació concedida per la CHX suposa 3.100 milions de metres cúbics anuals, suficients per a abastir a una població fixa de 27.000 habitants i fluctuant d'entre 12.000 i 14.000 habitants.

Cuenca es congratulava d'aquest fet que permetrà l'aprovació definitiva de "molts dels programes que l'ajuntament porta a terme" i que fins a ara sempre eren

Les obres del nou Passeig Sud de Benicarló ordenaran la façana marítima del municipi en el tram que discorre entre la Platja del Morrongo i la de la Caracola. Amb un pressupost de licitació de 4.114,29 milions d'euros, s'ha projectat un passeig en el qual s'han dissenyat diferents zones en funció del seu ús, amb especial incidència en el trànsit de vianants, ajardinament, equipaments i característiques específiques d'urbanització. El consistori per la seua banda, haurà d'escometre xicotetes obres complementàries que pertocquen fonamentalment a ajardinaments d'espais de titularitat municipal contemplats en els plans urbanístics de la partida en la qual es desenvoluparà el projecte. La intenció de l'edil d'Urbanisme és "realitzar les obres quan es construïska definitivament el passeig" i es determinen exactament els espais ocupats.

informats negativament per falta de recursos hídrics. Ara "anem a demanar que s'informen favorablement perquè aquesta anomalia quede resolta". Els usos als quals es destinen els recursos disponibles són bàsicament el proveïment a la població, l'industrial i regadius.

D'altra part, Cuenca es va traslladar la passada setmana a la direcció territorial d'Indústria "per a solucionar diversos problemes derivats de la necessitat d'energia" en algunes zones del municipi. Es tracta, fonamentalment, d'àrees de nova urbanització o que es van a desenvolupar en breu i per a les quals les empreses adjudicatàries realitzen una sèrie de demandes al consistori. "Es demana una potència i en funció d'això les empreses ens obliguen a fer unes obres d'infraestructures" que en ocasions el consistori desconeix. "Vam Voler consensuar amb conselleria per a saber fins a on hem d'arribar nosaltres i fins a on l'empresa", explicava Cuenca.

MENTALITZADES

Els dos equips femenins del CN Benicarló formats per l'ocasió es van imposar en les proves de relleus 4 X 50 – 4 X 100 BRAÇA

text i foto CNB

El Dissabte passat 20 de Febrer en les instal·lacions de la piscina municipal de Benicarló es va disputar la IV Jornada de la Lliga de Promeses amb un total de 94 nedadors i nedadores on novament l'equip del CN Benicarló presentava un equip femení benjamí i alevín molt competitiu, i favorit per a l'ocasió, cosa que va reafirmar amb triomfs en els 4 x 50 i 4 x 100 m braça.

Equip CN Benicarló (A) 1r 4x50 braça amb un crono de 3:42.25 compost per Julia Barrachina, Gemma Rillo, Gemma Labernia i Ester Segura; Equip CN Benicarló (B) 2n 4x50 braça per a l'equip compost per Ariadna Coll, Noa Antón, María García i Blanca Pérez. Equip CN Benicarló (A) 1r 4x100 braça amb un crono de 6:23.17 compost per Anna Añó, Noemí Anta, Vanessa Bel i Ana García; Equip CN Benicarló (B) 2n 4x100 braça per a l'equip compost per Claudia Barrachina, Gisele Mateu, Nicole Mateu i Andrea Remolina.

A nivell individual van començar molt ficades, així Ana García va assolir guanyar les seues dues proves en els 200 m braça i un crono de 3:06.69 i 100 m papallona amb un crono de 1:26.85; 1a en 50 m papallona i un crono de 49:13 per a Julia Barrachina; 2a 50 m papallona Gemma Labernia; 2a 100 m papallona Ester Segura; 2a 100 m papallona Carla Fresquet; 3a en 200 m braça Vanessa Bel i 3a 100 m papallona Ariadna Coll.

L'equip femení va estar format per: Ana García, Vanessa Bel, Noemí Anta, Gisele Mateu, Anna Añó, Andrea Remolina, Nicole Mateu, Carla Fresquet, Ester Segura, Ariadna Coll, Gemma Rillo, Julia Barrachina, Gemma Labernia, Blanca Pérez, María García, Claudia Barrachina i Noa Antón.

L'equip masculí també va treballar per a aconseguir les seues victòries. A nivell individual per part de Didac Saura 1r en 100 m papallona i un crono de 1:35.97; 2n 200 m braça José Julián Jaén i 2n en els 100 m papallona per a David Valdearcos.

L'equip de relleus masculí va assolir la 2a posició en 4 x 50 braça compost per David Curto, Alberto García, Marc Veà i Didac Saura i va repetir la 2a posició en 4 x 100 braça compost per David Valdearcos, Alejandro García, Mario Tomás i José Julián Jaén.

L'equip masculí va estar format per: José Julián Jaén, David Valdearcos, Mario Tomás, Juan Diego Ruiz, Josep Febrer, Nacho Falcó, Víctor Monserrat, Didac Saura, David Curto, Marc Veà, Alberto García, Ivan Vizcarro, Alejandro García y Javier Marzá.

I preparat ja l'equip Junior i Absolut per al Campionat Autònom d'Hivern a disputar el pròxim cap de setmana en la piscina olímpica de Castelló en 4 sessions de matí i tarda. Sort a tots.

A PRIMERA OÉ, A PRIMERA OÉ, APRIMERA E O E!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Penso que el CDB ha entrat ja d'una manera definitiva en una lenta agonia que el portarà al pou de la primera regional. Sé que matemàticament encara és possible el miracle però no hi ha cap sant d'aquests que surt al taco del Cor de Jesús que siga capaç d'obrar un prodigi tan gran. Estem condemnats a baixar i –si fem equip– anar a Catí, a Albocàsser i fins i tot a Càlig. Ja anuncio des d'ara mateix que la temporada que ve no penso anar ni a un partit fora de casa, ni a un. La sempiterna història aquella de mira, no se'n donen vergonya un poble tan gran haver de jugar ací contra *natros*. Això si guanyem, perquè si perdem ens fan figa ens humilien ens diuen Benicarló cagalló, carxoferos, aneu a torrar-vos la carxofa, aneu. M'esgarrifo de pensar-ho.

Amb aquesta senzilla introducció només vull recordar que dissabte passat vam perdre per tres gols a zero contra el líder, l'Atlético Saguntino, en un partit que no tinc ni idea d com es deguera desenvolupar però que no cal ser molt viu per deduir que n'hagueren pogut ser més. Res de nou. Diumenge que ve juguem a casa i la veritat és que encara no sé contra qui. Hi pujaré. Estic molt penedit de l'acte que d'insubmissió que vaig fer el dia del Benicàssim. No està bé això d'anar-se'n a casa abans que s'acabe el partit. Em sembla de fanàtics i jo no ho sóc (que no sope els diumenges quan perdem no és més que el resultat de les farteres dels dinars) i d'ara endavant em comportaré com un cavaller i si en cauen dos, dos, i si en cauen mitja dotzena, mitja dotzena. Per davant de tot la vergüensa torera.

Bé, aquesta setmana, seguint les instruccions de l'amo em veig

obligat a despullar la meua ànima i el meu patrimoni. Em va picar ahir desesperat dient que hi ha gent que es pensa que els col·laboradors d'aquest pamflet ens estem enriquint amb d'una manera ignominiosa amb el que cobrem d'aquesta casa. És per això, per evitar suspicàcies, que m'ha suggerit (bé, suggerit és un eufemisme) que fera públics els meus béns perquè així el personal quedés satisfet i comprovara que amb el que guanyo ací no em puc permetre més que alguna humil festeta familiar de tant en tant. Li he contestat que més que els meus béns, el que puc escampar als quatre vents són els meus mals, però no, ha insistit i m'ha assegurat que tots els col·laboradors aprofitaran els seues seccions per manifestar el seu patrimoni.

Abans de cap cosa vull deixar clar que sóc un valencià com cal i trobo que permetre que el nostre president haja declarat públicament que al banc no té més que quatre xavos i que el cotxe que usa és de l'any de Naranjito és una vergonya per a *esta nuestra comunidad*. Proposo per tant que tots els valencians de bé fem la nostra aportació econòmica, més que siga perquè aquest bon senyor de tant en tant es puga comprar algun tratge per no fer riure en esdeveniments

importants que fiquen València al centre de l'Univers. Que no vaja, pobre meu, amb quatre pedaços, que sí, que queda molt de *Cañas y barro* però no és presentable.

De moment confesso que tinc més diners que senyor Cans i que el meu utilitari és més nou. Jo, trist cronista d'un equip de futbol que qualsevol dia pot desaparèixer o baixar a primera regional, estic més ric que un dels pares de la meua pàtria. Vaja, pel que m'han dit no només més ric que ell, sinó molt més ric que alguns dels diputats de les Corts Valencianes. No penso afegir res més, no diré que tinc quatre trossos de terra abandonats ni un pla de pensions perquè si fóra per Sapatero estaria treballant fins que em morguera de vell. No entraré en detalls. Sí que anuncio però, d'una manera solemne, que a partir d'avui les meues col·laboracions a La Veu seran completament desinteressades, que no vull que em paguen res més i que tots aquests diners es destinen a pal·liar la fosca situació econòmica que pateixen, sí, sí, pateixen, gent de molta substància i *enjundia*.

Va, ja n'hi ha prou de bajanades. El que s'ha de fer per no ser un bon professional i no poder escriure una crònica com cal...

Urbanització per Conveni

text REDACCIÓ

Benicarló ha tret a exposició pública el conveni per a l'obtenció d'unes antigues naus industrials emplaçades en la UA 22. Els locals impedeixen la correcta urbanització del carrer Hernán Cortés a l'ocupar una part de la calçada de l'últim tram urbanitzat gràcies a una subvenció de l'administració autonòmica.

Les obres, que van finalitzar a la fi del passat any, van quedar incompletes a l'ocupar un tram del vial aquestes naus afectades per la UA 22, que encara no s'ha desenvolupat. És per això que el consistori va engegar un conveni destinat a l'obtenció dels terrenys, que permetrien la completa urbanització del vial i, en definitiva, de la connexió peatonal entre el centre del municipi i el port. El conveni que se signarà amb la propietària dels terrenys, permetrà al consistori "derruir les naus, fer el carrer de l'ample que venia en el projecte i la cessió del solar per a aparcament mentre no es desenvolupe l'edificació", explicava l'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca. El consistori ha valorat de forma molt positiva l'acord arribat i Cuenca considera que "és una acord molt avantatjós per a l'ajuntament". D'altra banda, el consistori continua mantenint les esperances en la realització de les carreteres Benicarló-Càlig i Benicarló-Peníscola gràcies als pressupostos de la Generalitat Valenciana d'enguany. Marcelino Domingo, alcalde del municipi, reconeixia que ambdues inversions no es troben

reflectides en els comptes autonòmics "però nosaltres tenim el compromís que s'escometran quan s'obrin els pressupostos". Fins a aqueix moment, el primer edil assegura que mantindrà intacta la confiança en el seu partit, però si no es compleixen les promeses ha advertit que "ens mobilitzarem".

El conveni que se signarà amb la propietària dels terrenys, permetrà al consistori "derruir les naus, fer el carrer de l'ample que venia en el projecte i la cessió del solar per a aparcament mentre no es desenvolupe l'edificació".

BENICARLÓ URBANITZARÀ EL PASSEIG DE L'ESTACIÓ

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ja disposa de l'única parcel·la que li faltava per a urbanitzar el passeig de l'estació. La passada setmana es va signar la transmissió a l'ajuntament amb els propietaris dels terrenys adjacents al jardí existent al costat de la infraestructura ferroviària. El projecte que ha redactat el consistori, preveu en aquesta zona una gran esplanada que servirà d'aparcament als usuaris del servei de trens en el municipi. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, va explicar que la urbanització del tram que discorre entre l'estació i l'actual N340 "es farà amb un Pla Plurianual per a poder quadrar els pressupostos". Enguany s'inclouran les obres de tot el passeig juntament amb el

sector 11 Collet, que inclou la fàbrica de IFF, amb el que la ciutat tindrà una entrada digna des de l'estació.

Un altre dels projectes urbanístics que sembla comença a desbloquejar-se també és la construcció del nou col·legi Àngel Esteban. El consistori, que ja ha cedit els terrenys, ha estat informat que les obres eixiran a licitació "la primera setmana de març", segons anunciava l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo. El primer edil recordava que l'estructura no necessita d'aprovació de projecte ja que es tracta "d'un col·legi de nova tecnologia" que s'alça amb estructures prefabricades". No obstant això, previ a l'inici de les obres, el consistori ha d'urbanitzar el sector, per la qual cosa el ple de Febrer aprovarà les quotes d'urbanització del sector 7, lloc on s'alçarà el futur col·legi.

La regidora María Ortiz s'ha reunit amb la directora general de Comerç

text REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, acompanyat de la regidora de Comerç, María Ortiz, s'ha reunit amb la directora general de Comerç, Silvia Ordiñaga, per determinar les inversions de la Conselleria a Benicarló de cara al 2010. La remodelació del Mercat Central i les intervencions en urbanisme comercial, com ara l'adequació de la il·luminació dels carrers del centre de la ciutat, han estat alguns dels temes que s'han tractat.

El comerç sortirà al carrer el 28 de febrer

El proper diumenge, 28 de febrer, tindrà lloc una nova edició del Comerç al Carrer. Més de 30 establiments comercials de Benicarló sortiran al carrer per oferir els seus productes. Botigues de roba, joieries, establiments esportius o sabateries seran alguns dels comerços que muntaran el seu estand a la plaça de la Constitució amb un objectiu ben clar: oferir

qualitat al millor preu. Amb aquesta nova edició del Comerç al Carrer, Benicarló consolida definitivament aquesta iniciativa comercial que té una prioritat per damunt de tot: dinamitzar el poble i fomentar que els veïns i visitants surten al carrer. L'horari serà de 10.00 a 20.00 hores.

BATXILLERAT NOCTURN A L'IES JOAN COROMINES

PER AL PROPER CURS 2010 – 2011 HI HA PREVIST IMPLANTAR UN BATXILLERAT EN RÈGIM NOCTURN A L'IES JOAN COROMINES. ENTRE L'1 I EL 31 DE MARÇ S'OBRIRÀ EL TERMINI DE PREINSCRIPCIÓ. PER A MÉS INFORMACIÓ, PODEU POSAR-VOS EN CONTACTE AMB L'INSTITUT O CONSULTAR LA PÀGINA WEB DEL CENTRE.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text CHB

JUVENIL MASCULÍ H BENICARLÓ-VINARÓS- 27 MARNI B- 23

Gran partit el que van jugar els juvenils del club dissabte de vesprada. La victòria ens permetia entrar en la lluita per a l'ascens i així va ser.

Pel BENICARLÓ-VINARÓS van jugar Joel, Adri, Vicente, Constante, Jose Mari, Bilal

SENIOR FEMENÍ CH GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT- 8 RED DEPORTIVA YECLA- 10

El partit començava amb moltes ganes per part de tots dos equips. Especialment, per les benicarlandes, que després de les dues derrotes per la mínima esperaven aconseguir un resultat positiu. I tal volta l'haguérem aconseguit si la deessa Fortuna ens haguera somrigut.

Molt mala sort va tenir el GRUPO PEINADO al llarg de tot l'encontre. Amb una molt bona defensa, s'aconseguia desbaratar contínuament l'atac del rival. Però això no es prou per a guanyar un partit. Hi ha que marcar. I ací és on les caduferes van trobar la major part dels problemes: primer, una gran portera que ens ho parava tot i, després, quan ja aquest problema l'havíem superat, els pals. Tan sols això explica que al minut 12 el resultat fora de 0-1 i que al descans arribàrem amb un ajustat 4-4. Quedava tota la segona part. 30 minuts per a materialitzar una victòria que ens mereixíem i que, tan sols afinant una mica més la punteria o amb una mica de sort amb els rebots en els pals, estàvem convençudes d'aconseguir.

La segona part va continuar com la primera. El nostre treball defensiu ens permetia parar l'atac murcià i recuperar la pilota per tal d'aconseguir el nostre objectiu. Impossible. Allí havia una portera que ho parava tot. I si no, ja estaven els pals per a fer-ho. L'avantatge és que elles no es distanciaven i es mantenia la igualtat (7-7 al minut 53). Havia temps. Podíem encara guanyar. Tot era possible. La possessió de la pilota era nostra, però un altra parada va propiciar un contracop que deixava el marcador en un 7-8 faltant 5 minuts. Tornàvem a atacar. Tornàvem a llançar. I la portera tornava a parar. Pilota per al lecla. I pilota que recuperem i ens permet fer un contracop, contracop que acaba amb una exclusió i un penal a favor. Queden 3 minuts i podem igualar el partit. Llançament i ... pilota al pal!!!! Rebot i gol de les forasteres. Era per a anar-se'n cap a casa. No teníem el dia. Al final, 8-10, un resultat a totes llums injust i massa càstig per a un equip que segueix lluitant i no baixa els braços. Impossible guanyar. I impossible més mala sort.

Pel GRUPO PEINADO van jugar Anna i Laura en la porteria, Aranxa, Maria (3), Rosamari (2), Aroa (1), Jenni, Tifani, Sandra (1), Jasmine, Melani (1), Zoraida, Sheila i Juliana.

Carla Masip campiona autonòmica

text i foto VICENT FERRER

L'atleta infantil del club d'Atletisme Baix Maestrat, Carla Masip, es va proclamar el passat diumenge, al velòdrom Luís Puig de València, Campiona Autonòmica en la prova dels 2000 metres llisos. Per altra banda, l'atleta benicarlanda enquadrada en el Playas de Castelló, Cristina Ferrando, es va proclamar campiona absoluta després de saltar 1,73 metres, la seua millor marca de la temporada; la seua germana Beatriz va acabar segona; Cristina Beltran vuitena i en categoria masculina Alexis Sastre va ser quart. En els 200 i 400 metres Jessica Lores acabà en quarta posició, en la final B en els 200 metres.

In memoriam Don Miguel

El passat divendres 19 de febrer ens va deixar el nostre bon company Miguel Astor. Què en podríem dir d'ell? Dues coses fonamentals: era un grandíssim professor i una molt bona persona.

Tot i que açò sol dir-se de les persones quan falten, en aquest cas és rotundament cert. Com a professor (o mestre que havia estat primer) és millor preguntar a la multitud d'exalumnes des de Castelló al Ramón Cid, passant per Catalunya i pel Jaume I. La seua dedicació, il·lusió, abnegació i ganes de treballar són qualitats que només tenen els grans professors. Sembla increïble que en aquest temps de desgana i de desprestigi del fet educatiu hi haja encara persones com ell. A Miguel li encantava la seua feina i com a mostra la rapidesa amb la qual volia incorporar-se al treball després de les baixes diverses d'aquests deu anys de calvari pels hospitals. Era capaç de tractar l'alumnat amb l'estimació d'un pare i alhora incitar-los a fer la feina; fins i tot podia portar-los deures a casa en cas de llarga malaltia.

Com a persona deia les coses que pensava sense importar on ni quan i sempre intentava no ofendre. Potser, com tot ésser humà de vegades s'equivocava, però si creia en alguna cosa la feia.

Descansa en pau Don Miguel, com li deia l'alumnat, que el teu record de bon company, magnífic professor i recta persona el durem sempre amb nosaltres.

El nostre sincer condol i una forta abraçada a la teua esposa i companya nostra Mari Carmen, a la teua filla i també col·lega Inés i al teu estimat fill Miguel.

Departament de Matemàtiques de l'IES Ramón Cid.

Avui dia 19 febrer, en arribar al nostre centre, ens hem quedat glaçats en sentir la terrible notícia de la pèrdua del nostre company, mestre i amic Miguel Astor-Don Miguel per a tots.

Han estat més de 9 anys lluitant per la seua malaltia i al final no ha pogut ser; ens sentim transbalsats, ha estat tan ràpid, tan injust, tan dur, tan difícil de digerir...que no tenim paraules per expressar el que sentim ara mateix.

No has pogut arribar a la teua jubilació com et mereixies, per a descansar de la teua llarga trajectòria professional, on et vas guanyar la simpatia, estima i amor de tots els teus alumnes, incloent-me a mi.

Avui els alumnes de 1r Eso, estaven més que destrossats, plorant per no trobar un motiu a la teua mort. Per què la vida és tan injusta? Per què no et va deixar viure en pau com volies tu, tan feliç a les classes, cantant de vegades, transmetent eixa felicitat per l'ensenyament al llarg de tants anys?

A la meua classe d'anglès de 1r B, hem fet 2 minuts de silenci total, una cosa increïble avui dia en les nostres aules, però el motiu era més que suficient perquè els nostres alumnes-i també teus-expressaren el respecte per un gran persona com tu.

Un parell d'alumnes, Sergio Mulero i Aitor Genovés, han volgut dedicar-te el següent poema:

A un hombre el cual nunca tuvo miedo y siempre sonriendo,
que cuando se despistó la muerte la muerte se le apareció
diciéndole lo siento se lo llevó.

Alumnos esperando
a una llegada del profesor
pero nunca llegó.

Cuando un día la directora apareció
y con voz triste dijo que murió.

Llantos y lágrimas se ven en la cara de los alumnos,
algunos que lo conocían, otros que no
Por eso siempre lo llevaremos en el corazón
a ese profesor llamado MIGUEL ASTOR

ÁNIMO Mª CARMEN!!!

Esperem que descanses en pau i no dubtes que te tindrem present; formes ja part de la història del Jaume I, allà on vas venir fa uns 35 anys i on has deixat tan bons coneixements de la teua matèria, sobretot les mates, encara que també vas fer naturals i socials en la nostra època dorada quan encara no existia l'ESO.

Tampoc serà fàcil d'oblidar veure't cada dia caminant amb totes les energies que podies, lluitant fins al final per vèncer la malaltia. Ara se'm farà estrany no poder saludar-te en caminar per les nostres voreres de la població.

Des d'aquestes línies volem transmetre les nostres més sinceres condolències a tota la teua família, en especial la teua dona M.Carmen, també companya nostra, a la qual esperem veure prompte com a símbol teu a l'IES i els teus fills Inés i Miguel.

Javi Salán--Professor de l'IES RAMON CID, exalumne d'EGB de Miguel al cicle superior dels anys 1987-1990 i company de claustre el curs 2006-2007 i el present curs acadèmic.

CINISME "DIPLOMÀTIC"

El de l'ambaixador d'Israel que, de visita a Barcelona on sembla que el seu país ha tingut una presència notable al certamen *Mobile World*, s'ha permès acusar de violenta a Ariadna Jové i al Moviment Internacional de Solidaritat (ISM).

A propòsit, sr. ambaixador, quantes víctimes s'ha cobrat la "violència" d'Ariadna i de l'ISM, si et pot saber, quan es manifesten pacíficament contra el mur -il·legalitat per la Cort Internacional- o els assentaments il·legals -condemnats per la ONU-? Per a mostra de violència la que practica l'exèrcit israelià, quan reprimeix bàrbarament aquelles

protestes pacífiques, o perpetra assassinats de palestins, amb foc directe o amb míssils teledirigits, o quan els seus bulldozers destrueixen vivendes o s'expropien terres per a la construcció de l'infame mur de la vergonya, o s'arranquen els arbres que intenten plantar els palestins en les seues terres. Tot això passa cada dia i impunement i, de tant en tant, l'exèrcit jueu (o són mercenaris?) envaeix els territoris ocupats i assassina a milers de civils, impunement, també, com a Gaza fa ara un any.

Ens pot explicar qui són els violents, sr. ambaixador?

Marc Antoni Adell

ELS DIVENDRES DEL SETRILL

“EL CINE: La evolución
de una mentira.”

Conferenciant:
DANIEL FIBLA AMSELEM

Presentació: *Jesús Maestro*

Lloc: **Local social Penya Setrill**
Data: **26 de febrer de 2010**
Hora: **20,00 h.**

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Arinyó en estat pur

text CARLES LLUCH

**Manel Joan i Arinyó,
Fem un trio. El fascinant món de la ploma,
Benicarló, Onada Edicions, 2009
("Narratives", 6).
Premi de Narrativa Ciutat de Sagunt 2009.**

La trajectòria literària de Manel Joan i Arinyó és prou coneguda en el món de les lletres valencianes. Amb gairebé trenta anys de prolífica dedicació a l'ofici d'escriure, ha publicat desenes de llibres que li han permés tocar una gran diversitat de gèneres, i esdevenir un dels autors més representatius de la novel·la valenciana actual.

Joan i Arinyó narra en *Fem un trio*, que té per aclaridor subtítol *El fascinant món de la ploma* (aclaridor perquè el títol té una funció provocadora), els seus primers anys d'escriptor, en concret els compresos entre 1978 i 1988. El resultat és un enfilall, més o menys fragmentari, d'anècdotes, majoritàriament divertides, viscudes en primera persona mentre mirava d'obrir-se camí en el camp de la literatura.

L'escriptor de Cullera recorre a un registre en el qual se sent molt còmode: l'humor, la ironia, la deformació grotesca de la realitat, que li permeten transformar en joiosa matèria literària elements que a les mans d'un altre autor no tindrien ni la meitat de grapa. Qui haja sentit l'espurnejant oralitat d'Arinyó podrà fer-se una idea del to que pren la narració de les seues vivències d'escriptor emergent. L'autor té la capacitat, gens fàcil i molt treballada, de convertir en divertits els fets que es proposa narrar, i per tant de crear literatura sobre la vida, la pròpia en aquest cas. El llenguatge, molt viu i entre col·loquial i elaborat, en un aconseguit equilibri, hi contribueix i no poc.

El llibre configura, més enllà dels detalls biogràfics de l'autor, un panorama molt acolorit de les relacions literàries al País Valencià dels vuitanta. Dóna detalls del funcionament, sovint ben particular,

de l'ambient cultural valencià de l'època: editors, escriptors, premis literaris... Val a dir, però, que quan els detalls poden ser denigrants, silencia els noms, tot i que de ben segur molts lectors iniciats en les coneixences del món literari i editorial valencià els hi sabran identificar. Per a aquests, la lectura del llibre té un al·licient afegit.

D'altra banda, hi apareixen molts escriptors que Arinyó tractà per algun motiu: Martí i Pol, Pedroló, Capmany, Damià Huguet, entre d'altres. En aquests capítols l'autor abandona la seua sornegueria habitual per a elaborar uns retrats en què manifesta la seua admiració. Són passatges en què predomina l'emoció i el sentiment. La qual cosa no està en contradicció perquè de vegades, com en els casos d'Estellés i Fuster, els episodis narrats siguen humanitzadors i, per tant, desmitificadors.

En definitiva, *Fem un trio* és una lectura engrescadora, que juga sense satisfer-la del tot amb la tafaneria del lector, per a mantenir-lo lligat amb un somriure als llavis, quan no amb una franca i oberta rialla. Una demostració més del contrastat ofici d'Arinyó i de la seua capacitat satírica. Un llibre que sembla demanar a crits una continuació, per tal que l'autor cullerot ens acabe de narrar les seues vicissituds literàries i paraliteràries en anys posteriors.

**DIVENDRES
LITERARIS
HIVERN 2010**
Divendres 5 de març
20:00 hores

Presentació del llibre
**"Fem un trio: El
fascinant món
de la ploma"**
de Manel Joan i
Arinyó

Lloc: Sala d'Actes de
la Fundació Caixa
Benicarló
c/ Joan Carles I, 18.
Benicarló

Organitza:
ASSOCIACIÓ
CULTURAL
ALAMBOR
BENICARLÓ

Llibres

ve de la pàgina anterior

colla d'armaris policials. I és que feia goig. Però...

Excitació fallera? (i 2)

Nuestro goso en un poso.
Doncs no, no havia estat per l'emoció d'aquest acte tan pletòric i folklòric, tant s u m m a m e n t benicarlandovalenciano, que el nostre presi Camps va pegar el bot durant l'acte de la presentació fallera. Tot havia estat una il·lusió. Al final va resultar que estava escoltant el partit del València i quan aquest va marcar el gol... no va poder reprimir-se. I és que les falles tiraran molt, Marcelino i la fallera, també, però on estiga el València CF... València amunt!

Repetimos

Com l'all. Així es devia sentir el nostre pobre Marcelino cada vegada que pronunciava mitja frase en l'última i passada roda de premsa. Segons hem pogut saber els tafaners, de molt bona tinta, de la del BIC, que és la millor, el nostre *anclade* (en *valenciano* del seu), no va poder completar ni una frase completa sense que el nostre regidor estrella de la nostra casa gran, com no, el faraó Kuen-ka, ficara cullerada cada vegada que aquest obria la boca. Entre que explicava cada cosa que Mercelino intentava dir, diem intentava perquè és que no podia, i que va arribar un moment que parlaven els dos alhora, allò pareixia més un diàleg de sords que una roda de premsa. Pura esquizofrènia política. Al final, com no, el faraó va acaparar tots els micros i va acabar parlant ell sol. I és que sempre ho hem dit, i ho tornem a repetir (com l'all), perquè volem a tota la resta si "cómo Kuen-ka no hay ninguno".

Bens declarats

Així ens agrada, que els nostres diputats declaren allò que tenen i que siga de domini públic. Hem vist que ho han publicat i el nostre estimat, *guerrero número 13*, per allò que ha tornat a entrar altra vegada al nostre ajuntament (era el tretze de la llista), ha declarat que només té una vivenda de 34.000 euros a la partida Sanadorlí, un Ford Mondeo de 2003, valorat en 12.000 euros, un Volvo de 2007 valorat en 21.000, 785 euros a un compte de Caixa Benicarló, 2.753 a una altra compte del mateix banc i un de 14000 a Bancaixa. Té un préstec a Bancaixa per 16.158 euros i un valor conjunt de 52.000 euros. Sí senyor, això és fer les coses ben fetes. Ens referim a la transparència. Tot i que, segurament, si hagués estat per ell no li ho haurien publicat. Però que hi farem, són personatges públics... com els seus béns. No, si al final menys que *Cans!*

La barra d'El pla

Quina barra. La del conseller Cotino este, fotent-se'n a la cara de tots els benicarlandos, amb l'alcalde Marcelino davant quan, amb una barra, de les d'un dia sense pa, anunciava a bombo i platerets que l'escola d'idiomes, que ja tenim ací funcionant des de fa un fum de temps, s'escapava del nostre poble per anar-se'n al nostre poble veí del nord. I és que cal tenir cara però més encara, és la de babaus que se'ns queda quan ens les foten en tot el morro, i per tot el morro, en la nostra pròpia casa. Però el més acollonant és que ho facen davant dels nassos mateix del nostre anclade (com ell diu en valenciano del suyo), quan encara estan vives les seues paraules dient que "l'Escola Oficial d'Idiomes es quedarà a Benicarló". Certament els benicarlandos podem ser uns babaus però almenys sabem callar i tenir "vergonya", però ell, ni rebuscant-se la per les butxaques és capaç de trobar-la. Com es pot ser tan... poc... poc... poc... (i ens quedem curts). I només el Psoe ha ficat el crit al cel. Però en quin poble vivim? Simplement increïble.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Rampell fallero

Suposem que devia ser això el que li va passar al lector quan estava fent la seua crònica setmanal del que surt a La Veu. I és que aquesta més pareixia un al·legat dels de l'Univers Fallero que la feina de cada setmana on fica a caldo al personal que escriu al pamflet, com ho diu ell mateix, cada vegada que fan una espifiada. En fi, que ací tots escriuen de tot i tots saben de tot. Ens imaginem que els de l'Univers estaran contents, com ells no diuen ni piu? De tota manera, no cal dir, que això de la "rosquillà" no l'hagueren pogut inventar millor ni els de l'Univers. Ja veureu com d'ací no res la trobarem patentada, com una part més, de les presentacions falleres.

Un sant sense...

Compte, que no és broma. Va ser veritat i de la bona. Així, divendres passat, els tafaners, quan anàvem caminant per reunir-nos i comentar les nostres habituals i particulars tafaneries, ens vam quedar bocabadats quan, de sobte, al girar del carrer de Les Salines cap el carrer de Sant Joaquim, ens vam topar amb un sant. Un sant plantat davant la porta de la casa del Marqués. Bé, no un sant de veritat, òbviament (hagués estat la repera si ens trobem amb un de veritat), una icona d'eixes típiques que ens les trobem a les parets de les esglésies. Però... decapitat. Us imagineu un sant sense cap? Doncs, menys mal que un tafaner portava la càmera i li va poder fer la instantània. I és que un no perd un sant així com així. En fi que al món hi ha gent per a tot.

Un sant sense... (i 2)

Els tafaners ens hem proposat engegar una campanya per esbrinar de quin sant es tractava per restituir el seu bon nom... i el seu cap, com no. Per això proposem que si algú sap alguna cosa que ens ho faça saber. A més de denunciar el brètol que va cometre aquesta mena de sacrilegi. I és que, com diem, hi ha gent que no té el més mínim sentit de la decència.

Editorials

No sabem que passa amb el mitjà de comunicació però, últimament, els seus editorials són cada vegada més lights però, tot i així, almenys hi són. Bé, en quasi tots. I és que en algun ha arribat "la retallada"... i ha desaparegut dels seus fulls. Ai, que difícil sembla ser la feina de l'editorialista! Sempre intentant nadar i guardar la roba no siga cas que algun dels seus proveïdors se li efade. I és que, a quin punt hem arribat que ja tenim por, fins i tot, d'expressar com són les coses? Què és un mitjà sense el seu editorial? Ha arribat el model coca-cola: sense sucre, *light*... o zero.

Excitació fallera?

Almenys és el que ens va semblar a nosaltres l'altre dia quan el nostre presi Camps, saltava d'alegria (suposem, per la cara que va fer), a meitat acte de la presentació fallera de la falla del nostre ancalde (en valencià del seu), Marce. I és que de sobte, com havíem dit, va pegar un bot i es va abraçar a l'altre presi, Fabra, que bon ensurt li va pegar. Semblava que estava més content que un xiquet amb sabates noves. Com la cara de felicitat de Marce quan li van fer la foto envoltat de tots els presis seus... i tota la

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

De vegades em sorrenc jo mateix quan llegeixo les pàgines d'aquesta publicació i tinc la sensació d'haver llegit les mateixes coses una vegada i una altra, com una espècie de déjà vu o d'aquella pel·lícula de Bill Murray que em sembla que es deia "El dia de la Marmota". Perquè he vist massa vegades les mateixes coses i he llegit massa declaracions de la mateixa persona, sempre amenaçant i amb una mena de tic de superioritat i legitimitat. No sé si aquestes coses que dic són certes, o només són imaginacions meues, però la sensació que tinc és aquesta. Una vegada i una altra veig fotos del mateix lloc. Sembla que al nostre poble només tenim aquest problema. Jo entenc que cadascú defense legítimament allò que és seu, però això de la costa nord s'està convertint en un autèntic culebrot que ja veurem quan s'acabarà. Denuncies, rodes de premsa, reunions, pancartes... he de reconèixer que aquesta gent es fa sentir amb força. El que ja no sé és si el ressò mediàtic que tenen és proporcional a la importància de l'assumpte que defensen. Com sempre, jo em quedo amb una frase que he llegit. El portaveu de l'associació es queixa i diu que els expropiaran als propietaris per "dos euros" i després els ho donaran al algú (que no seran els propietaris) per tal que ho explote i ... atenció... "es faça ric". Com sempre, ja hem arribat allà on anàvem, a l'objectiu principal de tot plegat. Al final de tot, sempre arribem a la mandarina. Dineros, dineros i dineros. Repeteixo que tot em sembla molt legítim i no tinc res que afegir al respecte. El que no comprenc és aquesta reunió entre dos consellers i l'associació. Les autoritats municipals, no cal que hi vagen, que no pinten res. En fi. Espero no tornar a vore les mateixes fotos del mateix lloc una vegada i una altra.

Sempre he dit que soc molt limitat i que no entenc algunes coses. Per exemple, ara no entenc d'on es traurà l'estalvi energètic amb l'estudi de mobilitat que ens costarà sis milions de peles. Compte, que no dic que no siga necessari, sobretot l'eliminació de les barreres arquitectòniques. El que no sé com s'aconseguiran la resta d'objectius. Espero que aquesta vegada la inversió siga més rendible que aquell famós estudi del RAC que va desaparèixer dins d'algun calaix i mai més es va saber res d'ell.

Seguim. Inversions promeses pels nostres polítics que un conseller tira pel terra. Una vegada més, fem riure. Es veu que la política i els seus professionals son diferents a allò que pensaven els nostres polítics locals. Es van dedicar a prometre coses que els havien dit que farien, però no van pensar que la màxima del polític professional és "enganya, promet i després el temps ho esborrarà i els ciutadans no se'n recordaran i ens tornaran a votar". Si li hagueren fet cas a Mundo, això no els haguera passat. Han pecat de pardillos i de confiats, i s'han cregut tot allò que els

han dit els de dalt. En fi, ni paraula dolenta no obra bona.

Ja sé que no son ningú per a queixar-me, i no ho faré. Però em sembla excessiu que divendres 26, o siga, avui, hi haja un parell d'actes culturals a la mateixa hora: una conferència d'Enric Lluc a la Caixa Rural, i una altra de Daniel Fibla a la Peña Setrill. A vore ara què faig.

Camps ve al nostre poble... a una presentació fallera. jo em pensava que venia a mirar l'estat de les obres del seu famós pla confiança en Camps. Clar, si volia veure-les, va acabar de seguida i per això va anar a la presentació fallera en qüestió. Com diu Xavi, tenim el que ens mereixem i avant. M'han dit que els rius de bava van provocar la inundació d'alguns baixos de la zona, encara que no va ser necessària la intervenció dels bombers.

Acabo, que ja està bé. Avui tampoc no hi ha espifiada perquè no he tingut temps de buscar-la. Perquè haver-ne, n'hi ha. Més d'una.

La sostenibilitat dels pescadors

El govern central ha anunciat que està preparant una nova Llei de Pesca "Sostenible". Ja d'entrada, quan un govern anuncia que farà alguna cosa buscant la "sostenibilitat", ja ens posem a tremolar perquè, no sabem per quina raó, sempre acaba sent a costelles dels que més pateixen. En el cas que ens ocupa, els que s'han ficat a tremolar, però no precisament de fred, d'indignació, han estat els pescadors.

Si ja tenim el pati revolt amb la susdita crisi econòmica, i el sindicats ja s'han llençat al carrer perquè ens volen jubilar als 67, aviat sera als 69 (que segurament donarà més morbo), ara també tindrem els pescadors empenyats i en peu de guerra per la grapejada sostenibilitat institucional.

I ja ens està bé que l'administració engegue projectes sostenibles però abans, i sobretot ara que se li omple la boca al govern amb això del "diàleg social", no n'estaria de més que s'aplicara el conte i ell també s'asseguera, abans, amb els interlocutors dels pescadors. I, si més no, també mirara d'arribar a acords que, almenys, no destruïren més llocs de treball dels que ja portem tirats a la broxa per haver fet la vista grossa durant el temps de bonança, i resolgueren els problemes estructurals que pateix l'estat espanyol.

I és que amb els preus de venda del peix de fa

722

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

20 anys i amb el del gasoli pels núvols és difícil que els pescadors puguem, ni mínimament, mantenir la rendibilitat de les seues captures. Certament, cal reconèixer que el problema és complex però, el que està clar és que, com a mínim es mereixen ser escoltats en una taula de negociació i no ficar-lo tot en un sac, el de la sostenibilitat que, massa vegades amaga altres

interessos econòmics que, no precisament, serien massa sostenibles. El "poalet" del peix, no pot durar total la vida.

I per acabar de tancar el cercle de la inconsistència governamental, tant estatal com autonòmica, ací tenim la nostra "flamant" nova llotja que, hores d'ara, encara no està acabada per la fallida de l'empresa adjudicatària en el seu moment, i que la deixat amb un grapat de deficiències que cap administració sembla assumir.

I és que al final no tenim més remei que mirar enrera perquè la realitat ens ha deixat ben clar que l'antiga que teníem, símbol i imatge del nostre port, s'hagués pogut remodelar i modernitzar, i ara tindríem un edifici emblemàtic, del tot nostre i, segurament, amb millor condicions que l'actual.

Ja n'hi ha prou de carregar-se el nostre patrimoni, per fer no sé sap quina mena de nyaps, que no tenen res de sostenibles.

ACTES DEL XXI PREMI XAVIER ARÍN 2010

Divendres 26 de febrer, 19:30 h.

Organitza:
ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR

Conferència:

"ESCRIURE, UNA FEINA A L'ABAST DE TOTHOM" a càrrec d'ENRIC LLUCH, escriptor convidat

COL·LABORA:

AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

Lliurament XXI PREMI DE CONTES XAVIER ARIN

REGIDORIA DE CULTURA

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ

Lloc: Sala d'Actes de la Fundació Caixa Benicarló
c/ Joan Carles I, 18. Benicarló

FUNDACIÓ CAIXA BENICARLÓ

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
20 espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres

Carxofa:

Inicialment, pels tres incombustibles de La Veu que cada divendres es retroben per tirar endavant aquest projecte. Però per fer córrer millor aquest carro és necessari més gent perquè més gent representa més idees. Cal fer pinya. Aquesta carxofa és perquè es torne a retrobar tota la gent que fa possible que cada setmana tinguéssim "veu".

Panissola:

Per als nostres polítics, locals i autonòmics encapçalats pel duo Marcelino - Paco, amics i companys de falla, per tindre'ns, com ens tenen, incomunicats de les dues grans metròpolis València i Barcelona. Només posarem un exemple: de Benicarló a València tenim 9 trens i deixos tres de regionals; de L'Aldea a Barcelona en tenen 15 i d'eixos 9 regionals. Després tots som iguals! No. Nosaltres sempre som els primers en tot. Mireu canal 9 per a confirmar-ho.

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

